

ISKAPANJE U RIMSKOM GROBLJU U STENJEVCU.

Godine 1758 gradila se je današnja župna crkva u Stenjevcu, pa je prigodom kopanja temelja iskopan spomenik posvećen caru Deciju po republici „Andautonia“. Andautonion je Ptolomej ubrajao među panonske gradove, koji su udaljeniji od Dunava, pa je Kerchelich,¹ kada se je taj spomenik u Stenjevcu našao, mislio, da je Andautonia bila u Stenjevcu. Nu godine 1768 prigodom gradnje crkve u Ščitarjevu pronađen je spomenik, koji je ista republika Andautonia podignula Hereniji Etruscili, supruzi cara Decija. God 1781. pisao je Blaskovich o tim spomenicima, ter se je i on priključio mnijenju Kerchelicha, tvrdeći, da je Andautonia bila u Stenjevcu, i to na putu, koji je iz Petovija preko Rogaca i Krapine vodio u Sisciju. Nasuprot Katanchich, koji je godine 1795. izdao djelo, u kojemu također govori o stenjevačkom spomeniku, bio je tvrdo uvjeren, da taj kamen nije prvobitno u Stenjevcu bio, nego da je valjda još prigodom gradnje prijašnje crkve ovamo iz Ščitarjeva dovežen bio, jer se je u staro doba često tako radilo, da se je iz daljine kamenje za gradnje crkava dovozilo. Osim toga tvrdi, da u Stenjevcu nikada nije rimskog mjesta bilo, jer da se ondje nikakvih tragova rimskih starina ne nalazi. Po njegovom uvjerenju je Andautonia istovjetna sa imenom Dautona, koju Antoninov itinerar bilježi kao posljednju postaju na putu iz Petovija u Sisciju, a to mjesto on meće u današnje selo Ščitarjevo. Mommsen,² koji je osobno bio u Stenjevcu, drži doduše, da je Andautonia bila u Ščitarjevu, ali pobija mnijenje Katanchichevo, da u Stenjevcu nije nikada bilo nikakovoga rimskoga mjesta, jer da se je sam na svoje oči uvjerio, da se u vrtovima i po poljima oko crkve nalazi rimskoga crijepovlja, ter da se iskapaju rimski novci.

Spomenik iskopan u Stenjevcu bio je uzidan na pročelju župne crkve s desne strane. Buduć je car Decij bio žestok progonitelj kršćana, mislio sam, da nije umjesno, da spomenik bude uzidan na kršćanskoj crkvi, te sam ga g. 1895. sa znanjem kolatora i dozvolom preč. duh. stola dao izvaditi i predao arheološkom muzeju u Zagrebu.

Nadarbinska njiva kat. parcela br. 51/2 u površini od 4 jutra bila je pašnjak, par jerbo je veoma mršava paša rasla nakanio sam ju preorati i pognojiti. Seljaci su me od toga odgovarali, veleći, da je ta njiva šljunkovita, da se neda orati, pa da je upravo stoga zapuštena, što se plugovi taru, zapinjući o kamen; stoga da se ni stari ljudi ne sjećaju, da je ikada orana bila. Unatoč tomu dao sam njivu orati, nu 1. rujna 1896. javiše slugu g. kapelanu Ivančiću, da je

¹ Not. prael. str. 5.

² CIL III. str. 508.

plug zapeo o kamen i da se je satro. Došav 3. rujna kući, pošao sam na njivu, ter našao pod plosnatim kamenom urnu punu zemlje, a na dnu obgorjele kosti i pepeo. Razmatrajuć njivu u obližnjoj okolici, našao sam u daljini od 4 metra od prve urne opet kamenu ploču, pod kojom su bile dvije urne, a među njima staklena suzna bočica.

Priopćiv taj nalaz ravnatelju arheološkoga muzeja g. Dru. Brunšmidu i predav mu nađene urne, odlučio je on troškom hrvatskoga arheološkoga društva grobove iskapati. Budući da je taj posao rukovodio pristav muzeja g. Purić, to je i njegova dužnost, da o iskapanju od g. 1896. izvijesti. Te godine je prekopano 900 m².

God. 1897. nije arheološko društvo imalo razpoloživih sredstava za iskapanje grobova, pa sam ja svojim troškom, tik uz prostor, koji je g. 1896. pretražen bio, prekopao 1050 m². Tom sam prilikom našao velik broj grobova, u kojima su bili sahranjeni isključivo samo spaljeni mrtvaci. U grobovima našli su se slijedeći prilozi:

1. Fragmenti crne nežežene urne u dubljini od 0·25 m.
2. Garište sa fragmentima raznih posuda, dub. 0·30 m.
3. Garište; u sredini fragmenti crvenkaste posude, dub. 0·30 m.
4. Kamenjem obložen grob, u dub. od 0·25 m. fragmenti raznih posuda; garište na grobu.
5. Fragmenti posude u dubljini od 0·30 m.
6. Kamenim pločama obložen grob od 1·20 m². u dublj. od 0·25 m., nad grobom kamena ploča. Nutarnja širina na 0·90 m. dubljine 0·40m., na dnu groba kameni tarac. U grobu bijahu slijedeći predmeti: a) lonac b) staklena flaša, c) posuda sa tri noge, d) zemljani tanjur, e) na garištu ostanci ugljena i novac iz doba cara Hadriana (117—138). Na njemu je s jedne strane Hadrianovo poprsje na desno okrenuto i napis HADRIANVS AVGVSTVS, s druge strane božica zdravlja, na lijevo okrenuta, koja hrani zmiju i drži u ruci žezlo, napis SALVS AVGVSTI COS III S. C. f) satrta urna i zdrobljena staklena suzna bočica, fragmenti bronsane fibule, g) fragmenti male posude, zdrobljeno staklo, kosti i pepeo.
7. Veliko garište u promjeru od 1 m., u dublj. od 0·30 m.; fragmenti posuda i kosti.
8. Garište u dublj. od 0·25 m.; usrijed garišta crvenkasta mala posuda, igla od bronsa, polovica modroga staklenoga nakita, lampa sa napisom STROBILI. posuda sa ručkom, satrti tanjur, zdjelica, staklena flašica sa ručkom.
9. Garište u dublj. od 0·25 m. sa fragmentima dvijuh posuda.
10. Nespaljene kosti valjda iz kasnijeg doba.
11. Grupa kamenja u dublj. od 0·20 m.; duljina 1·00 m., širina 0·50 m.
12. Garište, promijer 0·90, dublj. 0·25, fragmenti posuda.
13. Posuda sa ručkom u dublj. od 0·25 donji dio amphore, 0·50 m. visok; na dnu amphore staklena ornamentirana zdjela, široka 0·12, visoka 0·06 m., plavkaste boje; u toj zdjeli bila je smještena zemljana posuda, široka 0·08, vis. 0·06, U obim zdjelicama je bio pepeo i obgorjele kosti, dva zelena staklena nakita, a iznad njih igla od kosti, 0·19 duga i velika fibula od bronsa; uz vanjsku stijenu

amphore novaciz doba Klaudija I. (41—54.): s jedne strane poprsje na lijevo okrenuto sa napisom TI CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP., s druge strane božica slobode na desno okrenuta, koja drži u desnoj ruci kapu, a lijevu je ruku ispružila, napis LIBERTAS AVGVSTA S. C.

14. Fragmenti nežežene crne posude u srijed garišta, u dubljini od 0·30; čavli od željeza.

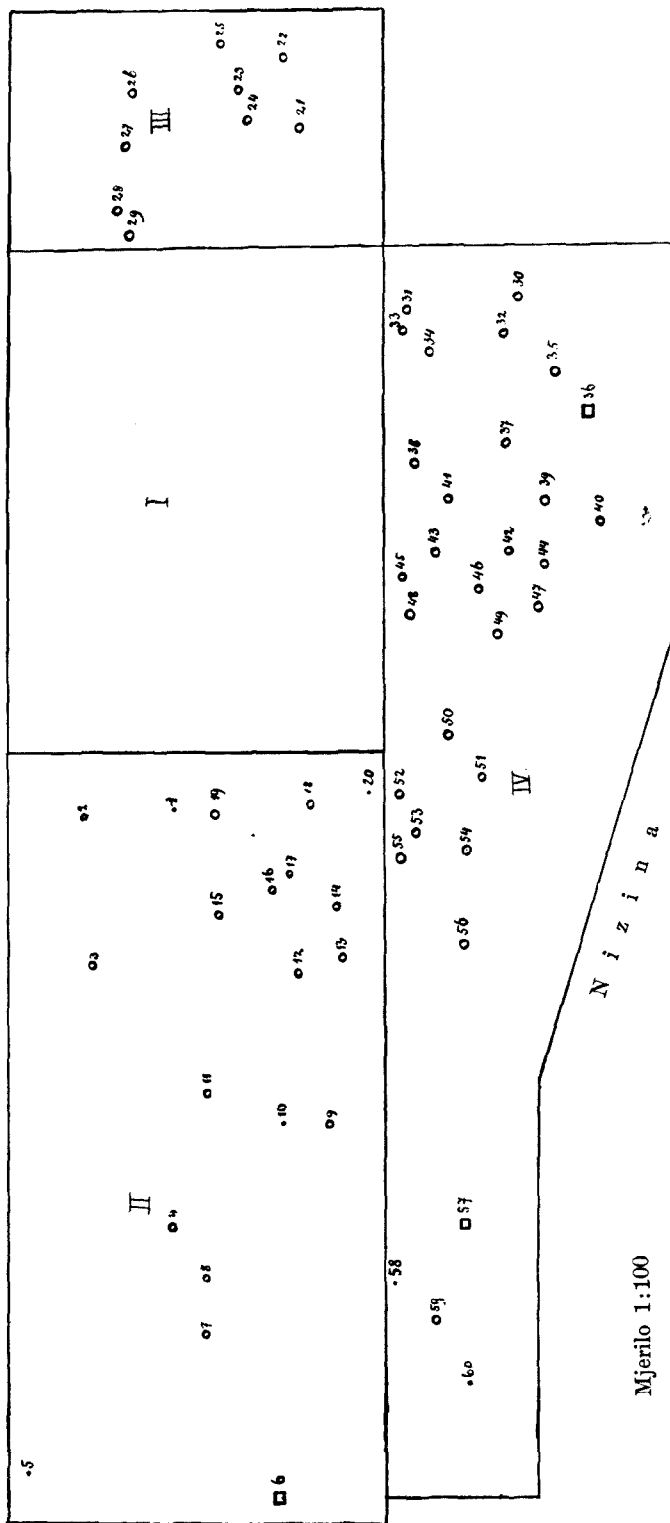
15. Fragmenti trijuh posuda, dublj. 0·25; staklena četverouglasta flaša sa ručkom, vis. 0·15 šir. 0·12; staklena čaša vis. 0·13, šir. 0·08; prijašnjoj slična čaša, vis. 0·09 šir 0·07; suzna bočica.

16. Posuda nežežena; u njoj manja crvena, obije satrte, mali lončić; dubljina 0·30 m.

17. Fragmenti od četiri posude u dublj. od 0·30; jedna satrta posuda na kamenu.

18. Fragmenti crvene posude sa dvije ručke, fibula, komad sulice ili noža.

19. U dublj. od 0·30 c. nežežena posuda usrijed velikogarišta.

Sl. 105. Nacrt iskapanja u stenjevačkom rimskom groblju.

I. prekopao u rujnu i listopadu 1896 prof. Purić na trošak hrv. arh. društva.
 II. " " u kolovozu 1897. župnik Ivančan o svomu trošku.
 III. prekopao u rujnu 1897. župnik Ivančan o svomu trošku.
 IV. " " u svibnju 1898. župnik Ivančan na trošak hrv. arh. društva.

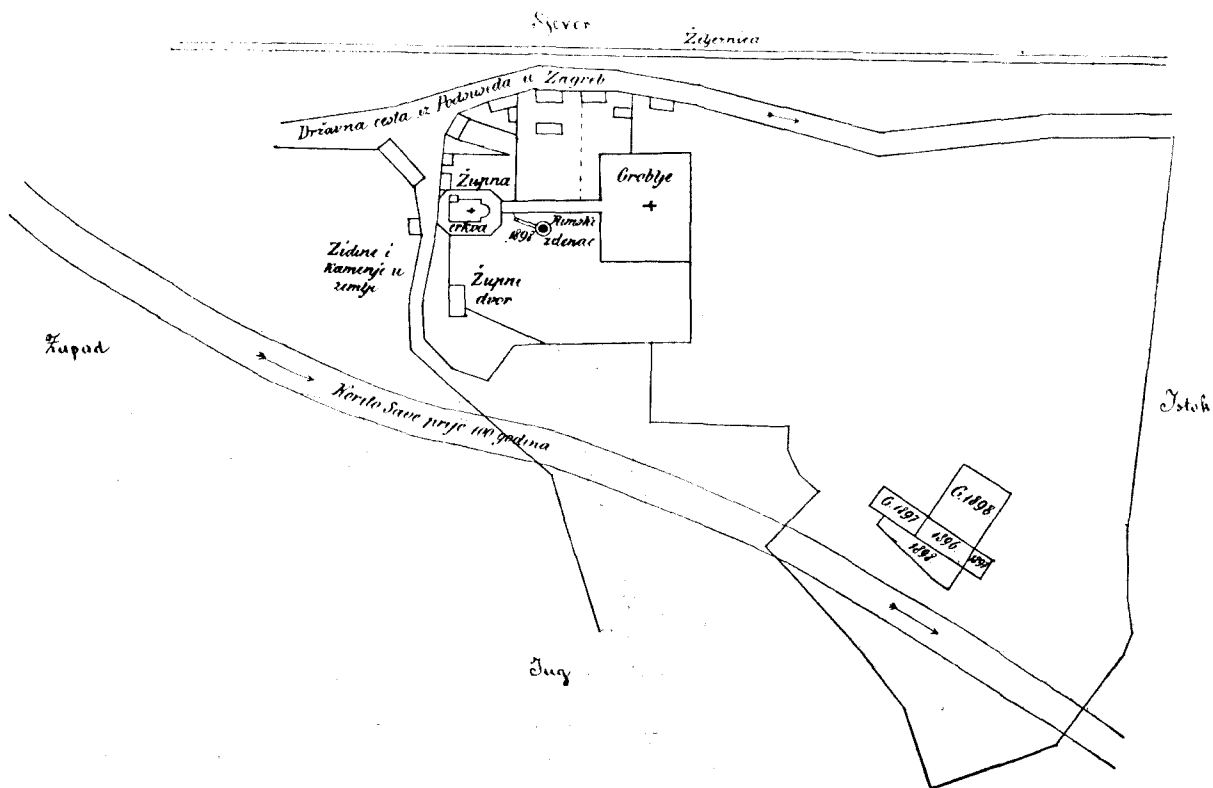
20. Staklena flašica.
21. Grob sastavljen od velikih ploča i taraca; počimlje u dublj. od 0·20 pa siže do 0·55; fragmenti posuda.
22. Grob u dublj. od 0·30 bez kamena, velika crna urna, crvenkasta zdjela, visoki zdrobljeni lonac, lampa sa napisom SATVRNI, druga lampa satrta.
23. Grob u dublj. od 0·35; satrta nežežena posuda.
24. U dublj. od 0·35 tarac zidanoga groba bez priloga i garišta.
25. Zidani grob u dublj. od 0·30; gornji dio rastrgan, tarac potpun, fragmenti posuda, prekinut nož.
26. Dublj. groba 0·30, naopako okrenuta zdjela i fragmenti manjih posuda.
27. Garište u dublj. od 0·40, fragmenti dvijuh posuda.
28. Grob u dublj. od 0·40, fragmenti crvene posude sa ručkom, crna urna naopako okrenuta, pod njom pepeo i obgorjele kosti.
29. Zidan grob u dublj. od 0·25 fragmenti trijuh posuda, tarac sa rimskim crijepom.
- Godine 1898. u svibnju nastavio sam iskapanja troškom hrv. arh. društva u Zagrebu, kojemu je poglavarstvo i zastupstvo glavnoga grada Zagreba u tu svrhu dopitalo potrebita sredstva. Prekopao sam na parceli 51/2 781 m²., a našli su se slijedeći prilozi:
30. Kamenim pločama popođen grob, 0·80 u kvadratu, u dublj. od 0·20, fragmenti posuda, garište prema istoku groba.
31. Garište u dubljini od 0·30, promjer 1 m., fragmenti dvijuh posuda, kosti.
32. Garište u dublj. od 0·30, promjer 1 m., fragmenti od 4 posude, 3 čavla, obgorjele kosti.
33. Garište, dublj. 0·35, promjer 0·70, fragmenti dvijuh posuda, kosti.
34. Garište, dublj. 0·30, promjer 0·65, lampa zdrobljena, ali potpuna; fragmenti trijuh posuda.
35. Garište, dublj. 0·30, promjer 0·80, fragmenti trijuh posuda, kosti.
36. Laporasta ploča u dublj. od 0·35, kvadratne forme, položena horizontalno; duljina i širina 0·70, na njoj niti garišta niti fragmenata od posuda.
37. Razbacano kamenje uz garište; fragmenti crne urne; nad garištem fibula cijela, a od druge fragmenti.
38. Garište od 1·05 promjera; dublj. 0·35, fragmenti posude, lampa satrta nepotpuna; šivaća igla od bronsa, komad u ognju rastopljena stakla.
39. Garište u dublj. od 0·25, promjer 0·70, fragmenti dvijuh posuda.
40. Crvena tučka uz garište u dublj. od 0·28 koso položena, vrat joj je zdrobljen, horizontalnim je crtama ornamentovana, usrijed garišta čavao.
41. Garište u dublj. od 0·30, fragmenti dvijuh posuda, kosti.
42. Garište u dublj. od 0·30, promjer 1·20, fragmenti trijuh posuda, fibula cijela i od druge fragmenti, mali željezni obruč.
43. Garište u dublj. od 0·25, promjer 0·70, fragmenti posude.
44. Garište u dublj. od 0·30, promjer 0·80, fragmenti trijuh posuda, kosti, čavao.

45. Garište, dublj. 0·35, promjer 0·80, crvena zdjela zdrobljena ali potpuna, fragmenti crne posude, stakleni modri nakit.

46. Garište, dublj. 0·30, promjer 0·70; uz garište dvije zdrobljene potpune posude, koso položene.

47. Garište, dublj. 0·30, promjer 0·70, crvena posuda, staklena čaša zdrobljena, nu potpuna.

48. Garište, dublj. 0·30, promjer 0·60, fragmenti crne posude, komad željeza u formi klamfe 0·05 dug, komad noža.

Sl. 106. Rimski ostanci u Stenjevcu. Nacrt.

49. Garište, dublj. 0·35, promjer 0·70, crvena zdjela, crvena tučka, dva čavla, cijela fibula, a od druge fragmenti, nakit iz zelenog stakla u formi gumba sa promjerom od 0·025.

50. Garište u dublj. od 0·25, promjer 0·80, fragmenti dvijuh posuda.

51. Garište u dublj. od 0·20, promjer 0·90, fragmenti dvijuh posuda, čavao, dvije zelenkaste staklene perle.

52. Garište u dublj. od 0·25, promjer 0·70, fragmenti dvijuh posuda.

53. Garište u dublj. od 0·30, promjer 0·90, fragmenti trijuh posuda.

54. U dublj. od 0·30 do 0·80 m. nađena je amphora, pokrivena rimskim crijepom; bila je raspiljena, ter je vrat sa ručkama naopako okrenut položen bio;

*

među pokrovcem i donjim dijelom amphore bila je položena tučka; u donjem dijelu amphore nalazila se staklena posuda, poklopljena staklenom zdjelicom, a puna kostiju i vode; nad ovom posudom bile su u amphori tri druge zemljane posude. Cijela je amphora bila obložena pepelom i ostancima ugljena, a nije bila kamenom obložena.

55. Garište u dublj. od 0'27, promjer 0'70, fragmenti crne posude; zdrobljena ornamentovana siva posuda, zdrobljena staklena čaša, fibula od bronsa.

56. Crvena mala posuda sa ručkom, i fragmenti druge posude.

57. U dublj. od 0'30 laporasta ploča kvadratne forme, 1'05 m. d. i š. horizontalno položena, fragmenti posuda.

58. Željezni nož nađen u dublj. od 0'30 m. bez garišta, stoga nije stalno da li je to rimski predmet.

59. U dublj. od 0'35 lonac i fragmenti druge posude.

60. Novac nađen osamljen (Hadrianus sa likom božice zdravlja na naličju).

U srpnju sam započeo kopanje na kat. parceli 4/2. između župne crkve i groblja, na prostoru, koji je prije 50 godina bio nadarbinski voćnjak. Na tom prostoru se je nalazilo mnoštvo lomljenjaka kamena i savskoga šljunka, a među njime sva sila fragmenata raznoga rimskoga posuđa, ali nijedan cijeli komad. Na tom prostoru naišao sam na temeljne zidove neke zgrade, pak otkopav temelje u duljini od 13 metara, našao sam pri kraju zida zdenac. Taj je zdenac sav bio zasut kamenom i zemljom, ali buduć sam nalazio i fragmenata rimskoga posudja, to sam sve dublje vadio materijal iz zdenca, dok nisam došao do vode. Buduć je voda počela tako silno izvirati, da ju nije moguće bilo niti sa pumpom toliko izvući, da bi se dublje čistiti dalo, to sam napustio daljnji posao, nadajući se, da će se u kasnom ljetu za velike suše voda izgubiti. 23. rujna izčezla je sva voda iz zdenca, ter sam ga mogao do temelja pročistiti. Među kamenjem i muljem nalazilo se je sveudilj rimskoga crjepovlja, a na dnu je bio okov od zajimača. Dolnje temeljno kamenje složeno je bilo u obliku šesterokuta, a na tom temelju zidalo se dalje u okrug. Zdenac nije imao taraca. Širina mu je iznosila 1'10 m. dubljina 4'70 m.

Godine 1898. još sam dao na više mjesta za pokus kopati, i to na parceli br. 51/a u raznim smjerovima, ter se je svagdje nalazilo kamenje i crjepova od urna, ali sve sami fragmenti. Na tim je mjestima bilo rahlo tlo, pak je u prijašnje vrijeme, kada se je oralo, plug dublje u zemlju prodirao i uništavao urne. Na parceli br 4/2. iskopalo se do 100 graba za voćke, ter se je svagdje nalazilo kamenja i crjepovlja od urna, a u jednoj se našla i fibula od bronsa. U blizini župne crkve ter kuća u Stenjevcu nalazi se na sve strane veoma mnogo kamenja a i temeljnog zida, opeka i rimske ciglje za krovove, pak je nedvojbeno, da je ovdje bilo i rimsko mjesto. Prostor između župne crkve i glavne ceste, gdje sada do šest kuća sa pripadajućim gospodarskim zgradama stoji, prikriva bezdvojbeno još mnogo rimskih starina, ali te se naravno ne mogu iskopati.

Stenjevec, koji se danas na lijevoj obali Save nalazi, u rimsko se je doba po svoj prilici nalazio na desnoj, pak je to rimsko mjesto valjda ležalo na rimskom putu, koji je iz Ljubljane (Aemona) preko Gurkfelda (Neviodunum) uz Samobor, pa preko Stenjeveca vodio do Ščitarjeva, a odavle u Sisak. Osim toga je valjda i

preko Zagorja išao rimski put, koji se je kod Podsuseda sastajao s putem, koji je preko Stenjevecu vodio do Siska. Da je Stenjevec bio u rimsko doba na desnoj obali Save, ter da je u rimsko doba Sava tekla između današnje željezničke pruge i stenjevačkih brjegova, to dokazuje ta okolnost, što je sav taj prostor već u dubljini od 0'30 m. sam savski pijesak i šljunak, ter je i niveau zemljišta preko jednog metra niži od razine zemlje u samom mjestu Stenjevcu. U župi stenjevačkoj živi svakomu župljanu poznata tradicija, da je u staro doba Sava tik stenjevačkih brjegova tekla, ter da je u ono doba i župna crkva na brijegu bila, koji se i još danas „Cirkvišćem“ zove. Pošto se pozitivno znade, da je g. 1334. župna crkva stenjevačka bila na istom mjesu, gdje i danas stoji,¹ to bi se moglo pomišljati, da je Sava još prije 14. vijeka pod stenjevačkim brjegovima tekla. Ovu tradiciju potvrđuje listina od g. 1367. o diobi Nikole Thouta de Zomzed i Nikole sina Arlandova de Stenouch (Stenjevec), koja se nalazi u arhivu akademije.² Iz nje se jasno razabire, da kod Stenjevecu, i to na prostoru između glavne ceste (via antiqua — via magna que de Zagrabia iret versus Zomzed) i stenjevačkih brjegova, gdje se nalazi drveće jagnjedi (jegenye) g. 1367. opstojе Mlake, koje se izljevaju u Vrabčec potok. Ovaj prostor zove se još i danas „jegnedje“, a dotično mjesto povelje glasi ovako: — „de qua meta tenderet infra ad meridiem (t. j. spuštajući se sa brjegova) ad viam (poljski put) et transeundo ipsam viam usque Zredna mlaka et circa illam Mlakam super arborem jegenye crucesignatam metam erexissent et dehinc per medium ipsius Mlaka per continuas arbores jegenye vocatas crucesignatas tenendo semper medietatem ipsius Mlaka, nec usque dum ipsa Mlaka incideret in fluvium Wrabchech potoka, et per ipsum fluvium circumeundo ad partem orientalem curreret et perveniet ad metas possessionis nostre Wrabcha vocate..... perveniret ad predictam viam magnam, que de Zagrabia iret versus Zomzed et per ipsam viam per continuas metas vertitur ad occidentem et iret circa ecclesiam beate virginis predictam (Stenjevec).

Po tomu je opisu veoma vjerojatno, da se je g. 1367. pod brjegovima stenjevačkim zamuljivalo staro savsko korito, ali je još uvijek toliko vode bilo, da se je ta voda izlivala u Vrabčec potok. Danas su na tom prostoru njive, ter se ta rudina zove jegnedje, što dokazuje da su tamo nekoč jegnedi (jagnjedi) rasli, a znade se, da jagnjed samo u vlažnim nizinama raste. Pošto je osim toga odmah ispod humusa od 0'30—0'50 m. savski šljunak, to je lako shvatljivo, da je prostor, koji se je god. 1367. zamuljivao, 1000 godina prije bio savsko korito. Ovaj dokaz u savezu sa tradicijom župljana potvrđuje moju hipotezu, da je u rimsko doba Stenjevec bio na desnoj obali Save. Pošto je danas iskopinama nedvojbeno ustanovljeno, da je ovdje nekakova rimska naselbina opstojala, a buduće su sva ostala poznata rimska mjesta duž Save na desnoj obali bila, naro-

¹ Mon. Hist. Ep. Zagr. Tkalčić sv. II. str. 90.

² Ovu još neštampanu listinu priopćio mi je g. akademik I Tkalčić.

čito Ljubljana, Krško, Mokrice i Ščitarjevo, to je vjerojatno i naselbina u Stenjevcu na desnoj obali bila, jer bi inače bilo trebalo putem dvaputa Savu premostiti.

Sva je prilika, da je neki rimski put i Zagorjem prolazio, jer su kod Krapine nađeni rimski oltari, a i ja sam našao u Bistri torzo rimskoga kipa. Listine 13. i 14. vijeka na više mjesta spominju imena „*via antiqua, torda via*“ u Zagorju, a osobito je interesantno, da listina iz g. 1209¹ spominje, da je u okolici ovoj bio „*lapideus portus*“ na Savi, koji bez dvojbe također potiče iz rimskih vremena, jer se u srednjem vijeku kod nas nisu ceste i luke gradile. Taj put iz Zagorja sastajao se je valjda negdje kod Podsusjeda sa putem, koji je iz Ljubljane preko Nevioduna u Ščitarjevo i Sisak vidio.

Ne može se ustanoviti kakove vrste je ta rimska naselbina u Stenjevcu bila. Neke okolnosti dopuštaju hipotezu, da to nije bila tek *mutatio* ili *mansio*, nego neko veće mjesto. U kamenolomu u Vrapču, gdje se je lomio kamen za popravak stolne crkve, našlo se je rimskog klesarskog oruđa i oltar boga Silvana.² Na glavnom putu u Zagreb kod Kustošije nalazi se željezni križ, koji je usađen u kapitel starorimskog stupa, koji valjda potječe iz stenjevačke okolice, gdje je naselbina bila.

Predmeti, koji su nađeni u gore opisanim grobovima, osobito oni iz stakla, od kojih su neke forme veoma savršene, dokazuju, da je tu bilo i pučanstva boljih slojeva. Veličina mjesta se ne može opredijeliti, jer je moguće, da je Sava mijenjajući korito odnijela koji dio naselbine; u drugu ruku opet nije moguće pod sadanjom crkvom i kućama kopati, da se opredijele dimenzije naselbine. Kadgod se je u okolici crkve kopala zemlja za fundiranje koje nove zgrade, svaki put su se u prijašnje doba nalazile rimske opeke i rimski novci, ali sve se je to uslijed nemara izgubilo.

O samom imenu mjesta ne može se ništa stalno ustanoviti.

Doba opstanka rimske naselbine u Stenjevcu može se po dosada nađenim novcima računati od vremena Klaudija I. (41—54) pa do vremena Valentinijana I. (364—375), jer su se novci toga razdoblja uz urne ili na garištima grobova našli. Novci pronađeni prigodom iskapanja g. 1896. nisu mi poznati, jer prof. Purić, koji je to iskapanje rukovodio, još nije hrvatskom arheološkom društvu nikakva izvještaja podneo.

Ljudevit Ivančan.

¹ Mon. hist. Ep. Zagr. I. str. 18.

² Vjesnik n. s. I. str. 161.